

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie z powództwa T. D.

przeciwko Urzędowi Miejskiemu w Ś. i Skarbowi Państwa - Państwowej Inspekcji
Pracy Okręgowy Inspektorat Pracy w K.

o zadośćuczynienie i rentę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 18 września 2023 r.,

wniosku powoda o wyłączenie sędziego Sądu Apelacyjnego w Katowicach X.Y. od
orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach, III APa
29/23

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazać sprawę Sądowi
Apelacyjnemu w Katowicach.**

UZASADNIENIE

W piśmie z 20 listopada 2023 r. T. D. wniósł o wyłączenie sędziego Sądu
Apelacyjnego w Katowicach X.Y. od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem
apelacyjnym w Katowicach sygn. akt III APa 29/23 w związku z okolicznościami
powodującymi wątpliwości co do bezstronności niezależności. Postanowieniem z 7 grudnia
2023 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach stwierdził swą niewłaściwość i na podstawie
art. 200 § 1¹ k.p.c. w zw. z art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r.
o Sądzie Najwyższym (dalej: „u.SN”) przekazał sprawę do rozpoznania Izbie
Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 5 czerwca 2022 r., wydanym w sprawie C-204/21, Trybunał uznał, że Rzeczpospolita Polska naruszyła prawo Unii Europejskiej m.in. poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy art. 26 §§ 2 i 4-6 oraz art. 82 §§ 2-5 u.SN w zmienionym brzmieniu, jak również art. 10 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw; przekazując do wyłącznej właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego rozpoznawanie zarzutów i zagadnień prawnych dotyczących braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Na tej podstawie, zdaniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 47 Karty Praw Podstawowych oraz na podstawie art. 267 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zasady pierwszeństwa prawa Unii.

W ocenie Sądu Najwyższego wskazane orzeczenie, zgodnie z art. 91 ust. 2, w związku z art. 91 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadami efektywności i lojalnej współpracy, winno być wykonane – w zakresie posiadanych kompetencji – przez wszystkie organy państwa, w tym również przez organy wymiaru sprawiedliwości. W niniejszej sprawie realizacja przedmiotowego wyroku musi zatem polegać na przekazaniu sprawy do sądu, który byłby właściwy do rozpoznania wniosku strony przy pominięciu dyspozycji art. 26 § 2 u.SN. Nie ulega przy tym wątpliwości, że przy pominięciu treści wskazanego przepisu sprawa, w której został złożony wniosek o wyłączenie sędziów, nie należy do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, określonej w art. 26 § 1 u.SN.

[SOP]

[a!]

